

Dr. Benda Antalné

FABIÁN NOEMI a Szegedi Orvostudományi Egyetem Rektori Hivatalának főelőadója, — nagy türelemmel és bizakodással viselt hosszú szenvedés után, — életének 56. évében 1976. augusztus 21-én elhunyt.

Váratlan halála nagy vesztesége egyetemünk pártszervezetének, a munkásmozgalomnak, amelynek 1944-től fáradszorgosan harcosa, élenjáró katonája volt. — A szakszervezetbe 1944 októberében lépett be, majd 1945 májusában a Magyar Kommunista Pártnak is tagja lett, s haláláig rendíthetetlenül hitt az eszme győzelmében, nap mint nap fáradozott annak gyakorlati végrehajtásában. Rövid életéből 32 éven át vállalta a közösségi feladatokat, sokszor erejét, egészségét nem kímélve. Az ügy érdekében személyiségét is háttérbe szorította, mert az volt számára fontos, hogy megbízatásait tökéletesen teljesítse. Nem kívánt kiemelkedni harcostársai közül, mégis olyan tagja volt a Pártnak, akik nélkül nem lehetett volna csatát nyerni. — Dolgozott a Magyar Kommunista Párt Városi Bizottságánál, a Szakszervezet Szakmaközi Bizottságánál, majd 1953 óta egyetemünk dolgozója volt. Sokrétű társadalmi munkája során volt szakszervezeti oktatási felelős, üzemi bizottsági titkár, alapszervi pártvezetői tag. Az 1956-os ellenforradalom leverése után egyetemünkön elsők között lett

tagja az MSZMP-nek, harcolt annak megerősítéséért. Az egyetemi Párt Végrehajtó Bizottságának tagja volt 1956-tól 1963-ig, ezt követően szakszervezeti vezetőségi tagként tevékenykedett.

Személyében elvesztettük a lelkes, a kiváló, az újat értő és magáévá tevő munkatársat. Sokoldalú műveltsége, problémaérzékenysége a közel három és fél évtizedes hivatali munkájának, valamint a több évtizedes aktív politikai tevékenységének ötvözetén alapult. A családi életében és a munkahelyén egyenlő súlyú munkabírása, kötelességtudása hatott mindenkor környezetére. Sokirányú tevékenysége olyan dinamikus nyílvánult meg, hogy törekény alkatát ismerve gyakran váltotta ki munkatársainak elismerését. — Munkásságáért rektori dícséretben, aranykoszorús törzsgárda kitüntetésben, valamint a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa által adományozott MUNKA ÉRDÉMRÉND bronz fokozata kitüntetésben részesült.

Szerény, kedves, mások örömeiben és bánatában egyaránt osztozni kész munkatársunk és barátunk elvesztése mély megrendüléssel tölt el bennünket. NOEMI élete példája annak, hogyan lehet és kell élni, dolgozni, harcolni a szűkebb és a tágabb közösségért. Kedves emlékét kegyelettel őrizzük.

Dr. Bagényi József

közben biztatóan mosolyogva. Mert olyan orvos volt, akit nem vakított el a sok csillogó gép, hanem aki a beteget nézte a műszerek mutatóin keresztül is. Nála mindez nem volt pusztán foglalkozás, vagy elsajátított mesterség. Nyugodtan mondhatjuk róla, hogy ez volt a hivatása.

Egyetemünkön szerezte orvosi oklevelét. Végzés után tíz éven át a Sebészeti Klinikán dolgozott, itt rendre elsajátította a traumatológia, transfusio, műtői elő- és utókezelés, az anaesthesiológia tudományát, szakvizsgát tett sebészetből és anaesthesiológiából. Majd a Fogászati Klinikára jött, megszerezte a fog- és szájbetegségekből is a szakképesítést, és a szájüreget és állcsontsebészeti műtétekhez szükséges intubációs alkatásban szerzett nagy jártasságot. Ebben a tárgykörben készült megírni kandidátusi értekezését is. Közleményei többsége is e tárgykörben jelent meg, részben külföldi folyóiratokban. Szívesen hallgattuk továbbképző jellegű előadásait, mint például az elsősegélynyújtásról szóló magas összefoglalókat. Tevékenyen részt vett a klinikán belüli nővérképzésben, ezenkívül előadásokat tartott a Védőnőképző Intézetben is.

Bagényi Jóskaiban volt abból a nemes értelemben vett nyughatatlanságból, amely nem engedte, hogy ma úgy tegyen, mint tegnap, és hogy holnap a maival se elégedjék meg. Újító volt, állandóan képezte magát és új eszközöket készített. Nem kockáztatott még az új kedvéért sem, de ami bevált, azt alkalmazta. Kiváló szorgalma alapján most ért el oda, hogy a betegek érdekében igazán értékes munkát végezhesen; most lett felkészülése teljes; a külföldi tanulmányút ennek mintegy betetőzése volt. Szeretettel várják vissza abba a munkacsoportba, amelyben pontos és megbecsült helye volt — most ez a sok felhalmozott tudás sajnos nem szolgálhat a betegek javára.

Bagényi Jóska jó családapa, kedves munkatárs és jó nevelő volt. Nem hangzatos szavakkal dicsérte a szakmáját, hanem úgy művelte, hogy megtanultuk nagyon becsülni az ő személyében a szakmát is. Csak az szolgálhat vigasztal, hogy bizonyosan érezzük, hogy még életében kívívta magának ezt a relatív örökkévalóságot, amit az emberi emlékezet jelent: megőrizzük őt szívünkben.

DR. SZENTPÉTERY JÓZSEF
egyetemi docens,
intézetvezető helyettes

Iskolaavató ünnepség

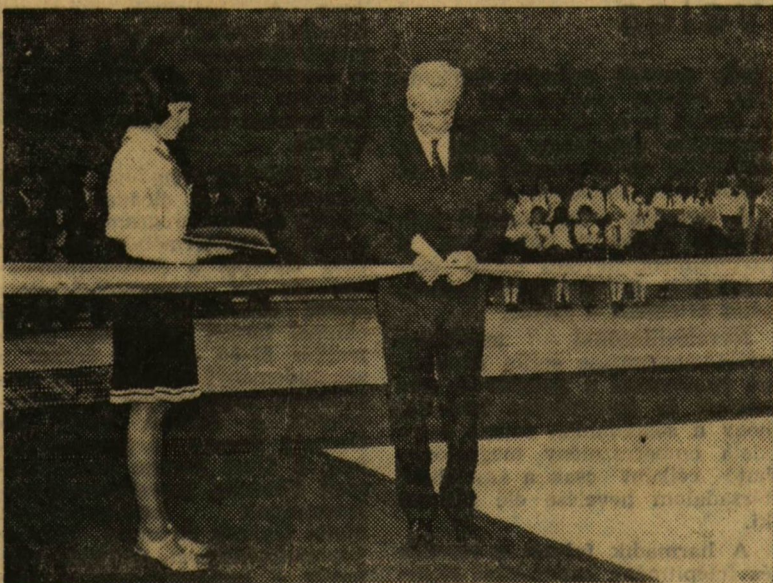
Bensőséges hangulatú ünnepség keretében szeptember 14-én délután felavatták a tudományegyetem Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskolájának épületét. A két ütemben elkészült

az építkezéshez anyagi támogatást nyújtók vállalását, kiemelve, hogy ezzel az építkezéssel az egész város, sőt, az egész magyar oktatásügy céljait is szolgálták. Szólt a szellemi és testi

ra, hogy az iskola most elkészült tornaterme majd hozzájárul a város sportéletének további fellendítéséhez is. Jó egészséget, sikeres oktató-nevelő munkát kívánva vágta el a nemzeti színű szalagot és avatta fel az új iskolát.

Dr. Németh Kálmán, az iskola igazgatója mondott köszönetet az új létesítményért, hangsúlyozva, hogy iskolaközösségük számára milyen jelentősen járul hozzá az oktatási feltételek javításához az új iskola. Ígérte, hogy a megteremtődött jó oktatási feltételek arra sarkallják a tantestületet, hogy még színvonalasabb, alkotó pedagógus tevékenységet fejtsenek ki, s még szorgalmasabb tanulásra inspirálják a tanulókat. Köszönetét fejezte ki mindazoknak, akik segítettek az új iskola felépítésében. Az igazgató után a szülői munkaközösség köszönetét tolmácsolta dr. Dúró Lajosné adjunktus, majd az iskola tanulóinak bensőséges hangulatot teremtő, színvonalas műsorával ért véget az iskolaavató.

A vendégek — közöttük Török József, a városi pártbizottság első titkára, dr. Sebe János, a megyei pártbizottság osztályvezető-helyettese és Forgó Pál, a városi tanács vb. művelődési osztályának vezetője — az ünnepség után megtekintették az iskolát.

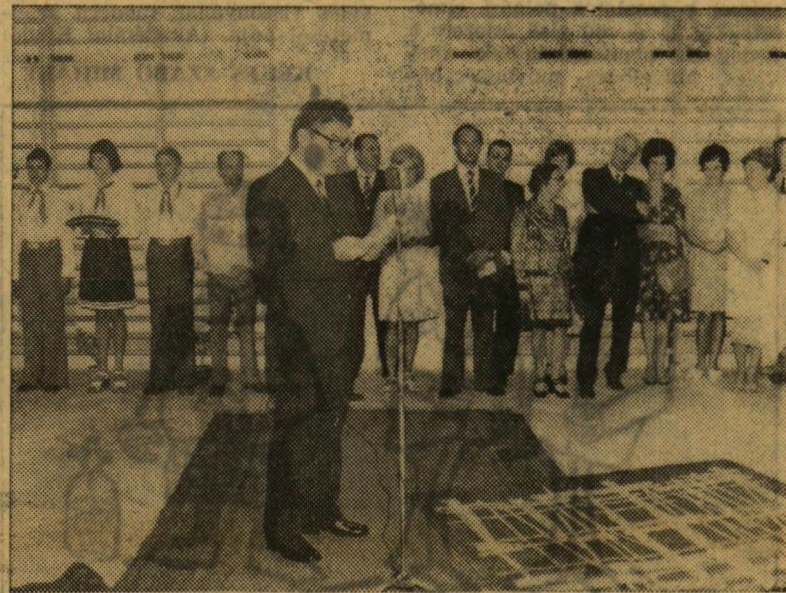

Dr. Garamvölgyi Károly oktatási miniszterhelyettes avatta fel az új gyakorlóiskolát

létesítményt az egyetem vezetőinek jelenlétében Heim János, a DELEP műszaki igazgatója adta át dr. Antalffy Györgynek, az egyetem rektorának. Rövid beszédében emlékeztetett arra, hogy a beruházás most befejeződött második ütemében készült létesítményeivel korszerű általános iskolát vehetnek birtokukba a kisdíjakok és tanáraik. A mintegy 25 millió forintos összköltséggel épült iskolában 18 tanterem, négy előadóterem, szaktanterem, szertárak, könyvtár, úttörőszoba, étterem, tanári szoba és más szociális létesítmények mellett 857 négyzetméter alapterületű, 440 nézőt befogadni képes lelátóval kiegészített tornaterem szolgálja a korszerű oktatást. Az új iskola és tornaterem építéséhez jelentős anyagi segítséget nyújtott Szeged város tanácsa, az Országos Közlaj- és Gázipari Tröszt és a minisztérium.

A jelképes átadás után dr. Garamvölgyi Károly oktatási miniszterhelyettes, mondott rövid beszédet. Hangsúlyozta, hogy örömmel tesz eleget a felkérésnek, hogy felavassa az egyetem új gyakorló iskoláját. Méltatta

egészségnek a felnövekvő új nemzedék életében betöltött szerepéről, illetve az új iskolának a tanárképzésben betöltendő szerepéről is. Emlékeztetett ar-

Dr. Németh Kálmán igazgató mondott köszönetet az új létesítményért

A barátság iskolája

Az idén ünnepeljük a Nemzetközi Diákszövetség (IUS) megalakulásának 30. évfordulóját.

1946-ban határozta el a Prágában megrendezett Nemzetközi Diákkongresszus a szövetség létrehozását. Az első feladat természetesen a háború utáni újjáépítésbe való egységes bekapcsolódás volt. A szövetség tevékenységi formái az elmúlt három évtized folyamán kibővültek. Fő jellemzőiként emlíndhatjuk, hogy egységbe tömöríti a világ progresszív diákszövetségeit, a társadalmi haladás, a béke és bizottság érdekében segíti és vezeti a tanuló fiatalokat, akik felemelik szavukat az imperializmus, a faszizmus és neofaszizmus, a kolonializmus és neokolonializmus ellen, a szolidaritás azokkal a népekkel és fiatalokkal, akik az elnyomás, a faji megkülönböztetés nehéz körülményei között harcolnak szabadságukért, függetlenségükért.

A Nemzetközi Diákszövetség, a Lenini Komszomol KB, a Szovjetunió Diáktanácsa és a Szovjet Tudományos Akadémia lebonyolításában, az UNESCO támogatásával az idén is — most hetedszer — megrendezték a szövetség nyári iskoláját.

A rendezvényre augusztus 1. és 15. között került sor az Észti Szövetségi Köztársaságban levő Narva város melletti nemzetközi táborban. A találkozó színhelye gyönyörű. A fenyvesektől övezett Finn-öböl partján fekszik. Ide látogatott el 108 ifjú-sági és diákszövetségi több mint 200 küldöttje, valamint közel százán, akik különböző egyetemi centrumok és nemzetközi szervezetek képviselőitében vettek részt a tanácskozáson.

A KISZ KB és a magyar felsőoktatási intézményekben tanuló hallgatókat külföldön képviselő Magyar Diákszövetségek Nemzetközi Bizottsága (NCHSO) képviseletében e cikk írója is részt vehetett a találkozón, melynek jelmondata így hangzott: „Diákok a népek békéjéért, együttműködésért, szabadságáért és függetlenségéért.”

A haladó diákszervezetek munkájának természetesen új lendületet adott a Helsinki tanácskozás, majd az ehhez kapcsolódó Varsóban megrendezett Európai Ifjúsági és Diáktalálkozó.

A nyári iskola légkörére nagymértékben rányomta bélyegét az évforduló ünnepi hangulatán túl a békeszerető erők nemzetközi sikere, amely a megvitatásra került témák kiválasztásában is megmutatkozott.

A következő témacsoportokban került sor előadásokra, szekciófoglalkozásokra és kerekasztal-beszélgetésekre: Az egyetemi hallgatók közreműködése a béke, a leszerelés és a népek együttműködése érdekében; Diákok a fejlődésért, az egyenlő gazdasági kapcsolatokért és a természeti kincsek ésszerű kiaknázásáért; Egyetemi hallgatók: a társadalmi haladásért és a demokráciáért folytatott küzdelemben.

A bevezető előadásokat a terület tudományos szakértői tartották, a hozzászólásokból ki-kivettelt kaphatott szervezete munkájának továbbfejlesztéséhez, bepillantást nyerhetett a különböző országok diákságának harcába, amelyet a társadalmi haladásért, az elnyomás, a reakció ellen vív.

hallhattunk egy-egy Latin-amerikai vagy afrikai ország delegátusától a hazájukban dúló fasiszta terrortól. — Újra felémeltük szavunkat egyes országoknak az emberi jogokat, a demokráciát sértő intézkedései ellen. Ilyen például az NSZK-beli Berufservbote, amely megtiltja a haladó szocialista, demokratikus nézeteket vallók alkalmazását állami hivatalokban is stb. A résztvevők nagy érdeklődéssel hallgatták a magyar felsőoktatást, mely a felsőoktatási intézményekben tanuló diákok demokratikus fórumait, képviselői rendszerét mutatta be.

Ahogy az egyhangúlag elfogadott záradokumentum ezt leszögezte, a találkozó jó fóruma volt a szabadságukért, függetlenségükért küzdő népekkel való szolidaritásnak. Erősítette a világ haladó ifjúságának egységét. Tette ezt nemcsak a hivatalos jellegű üléseken, találkozókban, de — ami sokszor többet jelent — azokon a sport- és kulturális rendezvényeken, beszélgetéseken, melyeken talán életre szóló barátságok szövődtek. Barátságok, melyeket nem bonthat meg a földrajzi távolság, a bőr színe, de még a véres terror sem.

Most, mikor ezen az őszön is a szolidaritás kerül mozgalmi munkánk középpontjába, amikor örömmel gondolunk a szabadságukat kivívott népek győztes harcára, érezzünk kell, — ahogy ez a találkozó is megmutatta — hogy a világ minden táján sokmillió olyan fiatal él, akinek a gondolkodása hasonló a miénkhez, akik segítségünket várják és akik egyek velünk az előrelépésért, a szép és boldog világgért vívott küzdelemben.

PAPP ISTVÁN